

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 46 ANUL XXI.

Sabiu, in 719 Iunie 1873.

Telegrafulu este de done ori pre septemana: Dumineca si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditura foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate catre expeditura. Pretulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ent pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte part'i ale Transilvaniei pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru intai'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dua'ra ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

In conferinti'a deachistoru din 13 Iunie s'a pertractatu proponerea lui Simonyi, carea avea de scopu a cere dela regimu prezentarea unui proiectu de lege pentru infiintarea baneci nationale nngare. Ministrulu de finacie Kerkápolyi aru fi dechiaratu, dupa cum ne spune „Pester Lloyd“, ca pertractarile pentru o fericita deslegare a cestiunei de banca inaintéza incetu, inse totusi inaintéza. Elu aru poté asigurá, ca afacerea acést'a nu a fostu nici cându asiá favorita, cá astadi.

Kerkápolyi dice mai departe, ca a primitu dela ministrulu finacieru din Austri'a o nota, carea i aduce o siguritate imbucurátoria, ca adeca asup'ra puncteloru esentiali esista intre ambele regime o deplina contielegere. — Au convenitu in aceea, cá deslegarea cestiunei se mérga mána in mána cu regularea valotei si in aceea inca s'au invoitu ca ce are statulu fatia cu acést'a referinti'a de a face si in ce modu sa urmedie. Elu ascépta decurgerea pertractarilor urmatórie cu incedere mare, cáci a primitu atáto din partea ministrulu de finacie austriacu cátu dela persónele ce conduc banc'a nationale o incuragiare preventória, cum nu a veditu inainte de acést'a. — Nu a lasatu din vedere nice unu punctu din resolutiunea cunoscutaalui Trefort, crede ca va implini tóte pretensiunile puse in acést'a resolutiune in interesulu tierci.

E cunoscutu si aceea, continua Kerkápolyi, ca banc'a nationale mai alesu in dilele fatale din urma ni-a datu mána de ajutoriu, deci nu pricepe, ca ce scopu poté avé in momentul presente o desbatere a proiectulu lui Simonyi, de nu cum-va dóra acel'a, de a conturbá iera decurgerea favorítoria a lucrurilor si a pune in loculu acestor'a unu ce necunoscutu, a cároi urmári nimenea nu le poté prevedé.

In alu doilea discursu observá ministrulu de finacie, ca elu stiméza opiniunea publica, primese ori si ce judecata asup'ra sea dela dens'a, déca numai se convinge, ca interesele patriei in afacerea ce sta inainte suntu servate. Déca cum-va, altulu va crede ca va fi mai fericitu si mai capace de a deslegá acést'a cestiune dupa placulu multimei, dara totu odata si in favorulu celor mai vitale interese a tierci, atunci elu ii cedéza loculu cu placere.

Acestu discursu alu ministrulu de finacie a facutu o impressiune adenca asup'ra celor de fatia si s'a decisu, cá proponerea lui Simony sa se respinga simplu. —

In decursulu conferintiiei ministrulu de interne aduce la cunosciintia, ca baronulu Majthyeny e dimissionatu din postulu seu. —

Dupa cum ne spune „Pester Lloyd“ cabinetulu din Vien'a si Petropole a tramisu cabinetulu din Londonu impartasiri, care de-si nu suntu identice, totusi consuna esentialminte. In aceste impartasiri se aviséza amintitulu cabinetu la unele denunciar'i si observári amicabile fatia cu Pórt'a fára tendinti'a inse de a se amestecá in referintiile interne ale Turciei séu de a-i asterne propuneri positive.

Cá unu ce curiosu amintimu impartasirea din Rom'a, pre carea „Pester Lloyd“ o reproduce cu tóta rezerv'a. — Se serie adeca numitulu diuariu din Rom'a, ca cardinalii au de scopu, a nu luá in consideratiune la cea mai de aprópe alegere a ponteficelui usulu de pána acum, cá acést'a sa fia Italia na, pentru ca unu Italianu pre scaunulu papalu nu aru avé nici o radimu politica. Fiitoriulu papa aru trebui alesu din unu statu, care e prevalinte catolicu si care se aiba vointi'a si puterea a spriginu pre pap'a in politica pentre cá sa póta avé pentru tóte eventualitátile o reserva in acést'a. —

Intre statele, asup'ra cároru s'aru poté indreptá privirile colegiulu cardinalu, poterile pre-

valinte catolice aru fi Franci'a Spani'a si — Austri'a. Referintiile in Spani'a si Franci'a suntu incuragiátorie pentru a poté duce in deplnire fatia cu eventual'a alegere acést'a tendinti'a. In specie Franci'a chiaru de va si ajunge la o forma de guvernamentu definitivu va avé multi ani de lucru cu organizarea afaceriloru interne. —

In asemenea casu si dupa premisselle preme-morate privirile se intorc serioosu cátra Austri'a. In politic'a acestui statu, dupa cum demustrara anii din urma, nu e unu ce incuragiatoriu pentru ambitiunea politica a matadoriloru din colegiulu cardinalu, inse dupa acomodárilu politice totusi aru fi de preferitu consolidarea unui statu, care jóca o róla insemnata in concertulu europénu, fatia de desvolta-liberale interna cá unu reu mai micu. —

Si despre personalitatea respectiva, asup'ra cárei-a aru fi indreptate privirile, strabate câte ce-va in publicu si aceea aru fi in Vien'a.

Numele ei — Cardinalulu Rauscher !!

Diurnalele din Rom'a si „Scirile Italiene“, cari stau in referinti'a strinsa cu regimulu demontiescu faim'a aliantiei incheiata intre Germani'a si Itali'a, si diuariulu din Berlinu „Spener'sche Zeitung“ reproduce acést'a faima cu urmatórele observári :

Dupa positiunea, in carea se afla Itali'a de presente, e lucrulu la tóta templarea chiaru, ca Itali'a indata dupa evenimentele din Parisu dela 24 Maiu trebúla a se asigurá in Berlinu. E cu totulu nevorisimilu, cá regimulu de astadi a Italiei sa se fi decisu pentru o repede si resoluta intreprindere fatia de aceste schimbári in Franci'a. — In Rom'a se asigura toti si pentru casulu celu mai fatalu cu aceea, ca germánii nu voru suferi, cá sa se distruge unitatea Italiei iera si preferéza, a remáné retrasi incungiorándu ori-ce indetoriri reciproce si a se face, cá cându din partea regimentulu din Franci'a nu e nimicu de temutu. —

Dupa „le Soir“, maresialulu Mac-Mahon aru fi fórté otaritu sa nu se faca instrumentulu nici unei partide, care se céta despre pelea ursulu mai inainte de a-lu fi ucisu. Intr'o convorbire cu ducele de Broglie si alti noi ministri, maresialulu, dupa ce a repetatu testuale declaratiunea cuprinsa in epistol'a sea cátra adunare, aru fi adausu : „suntu la ordinele majoritátiei adunárei, ori-care aru fi, si tienu dreptu o onóre sa ve previnu ca déca acea majoritate s'aru schimbá, 'mi voiu face asemenea datori'a de a me supune ei“. Aceeasi fóia spune, ca d. Thiers, care se aflá in conferinti'a cu Mac-Mahon cându biuroulu adunárei comunicá celui din urma otarirea care-lu proclamá de presiedinte alu republicei, a indemnatu fórté multu pre maresialu sa priméscu. Eata in ce termini relatá „l'Union“ convorbirea delegatiloru adunárei cu maresialulu Mac-Mahon in nóptea de 23 Maiu :

Colonelulu de statu-majoru, adjutantele maresialulu, cându se anuciá „Adunarea!“ est inaintea delegatiloru si le aréta parerea de reu „ca maresialele nu e acasa, ci la presiedintia, la d. Thiers ; ca i s'a comunicatu inse present'i'a unei delegatiuni a adunárei nationale, si ca nu poté întârdiá mai multu de 2—3 minute“. Delegatii adunárei intrara prin salonu in cabinetulu maresialulu si abia siedusera josu, cându se anuciá maresialulu. Mac-Mahon, in mica tienuta de generalu de divisiune, merse de dreptulu in cabinetulu seu si salutá pre membrii biuroulu. D. Buffet, presiedintele camerei, luá cuventulu si dice urmatórele : „Escelentia, d. Thiers si-a datu demissiunea din presiedinte alu republicei, si a deposu in mánilu adunárei puterile ce primise ; adunarea nationale, cá sa nu lase ininterupte in puterile publice, a votatu alegerea unui nou presiedinte alu republicei in loculu dlui Thiers.

Adunarea ve chiama, maresiale, la inaltelé functiuni de presiedinte ; noi membrii delegati ai biuroulu seu, avemu onóre sa ve comunicámu acést'a resolutiune si sa solicitámu primirea d-vóstre“.

In picióre lángea mé's'a sea de lucru, maresialulu primi acést'a comunicare cu o viua emotiune. Trech in momentu fára a respunde, cá si cum s'aru fi gânditu mai întâiu la gréu'a responsabilitate ce i se impunea. Radicándu apoi capulu, dise cu unu tonu modestu : „Domniloru din adunarea nationale, suntu, státu de simtitoriu la dovéd'a de inalta incedere cu care me onorá adunarea, in cátu me poté esprime ; dara, domniloru, permiteti-mi sa ve spunu ca eu nu suntu de locu omu politicu, ci unu soldatu si acestu titlu, cu care me onorati, n'aru putea fi óre esplotatu in profitulu ori-cároru susceptibilitáti diplomatice ? In fioc 'mi e greu sa succedu dlui Thiers, cu care amu avutu totu-déu'a cele mai intime si cele mai efectúose relatiuni. Printre d-vóstra, dloru, aveti ómeni de inalte merite, carii aru putea indeplini mai bine decátu mine acestu postu delicatu. Eu poté promite ori-cáru'a va primí functiunile de siefu alu puterei devotamentulu celu mai absolutu si-lu voiu dá deplinu. Din contra, ceea ce se numeseo prestigiulu cu care me onorá Franci'a aru putea scadea déca a-si fi in capulu armatei decátu la presiedintia.“

D. Buffet respunde : motivele ce ne-ati opusu ne autorisá totu sa staruimu in numele adunárei. In afara cá si in launtru, nimenea de buna credinti'a nu se va amagi asup'ra caracterulu, misiunei ce tier'a vrea sa ve incedá. In acestu momentu e vorb'a, afara de ori-ce preocupare, de a se pune la afacerile publice omulu care representa intr'onu modu mai gloriosu in Franci'a antagonismulu in contr'a anarchiei si care intrunesce in persón'a sea tóte garantiile ce reclama preservarea sociale. Concur-sulu adunárei, alu tuturor puteriloru publice si alu Franciei oneste ve e asiguratu, dovéda aclamarea reprezentantiloru tierci. Imensele servitii ce a-ti adusu Franciei ne dau dreptulu de a reclamá dela patriotismulu d-vóstre servitiulu care sa puna culme-tuturoru acteloru patriei cu atát'a generositate, cu atát'a nobletie. Maresiale, ór'a e solemna, puterea nu poté, in impregiorárilu actuale, sa suferé cea mai mica intrerupere. Binevoiti a ve gândi la ceea ce se poté intemplá máne, déca Franci'a s'aru gási fára guvern. Aru fi un'a din cele crítico situatiuni pre care le-au cunoscutu numai dítele cele mai rele ale istoriei nóstre. Responsabilitatea d-vóstre, de maresiale, aru fi, prin refusu de a respunde la acceptarea tierci, de o extrema gravitate. Nu poté refusá, prin primirea d-vóstre, de a salvá tier'a, dupa cum a-ti esitatu nici odata sa-i dati sángele, sa-i sacrificati esistenti'a pre câmpurile sele de batalia. Máne Franci'a intréga va scóte, déca ve-ti primí a-i luá in mána destinele, unu imensu oftatu de usiurare, va simti unu fioru de recunosciintia, care va lasá departe pre celu ce-lu dutoresce demultu mariloru d-vóstre servitii.“

Din Madridu se telegraféza diuariulu „Liberté“ : Ministeriulu celu nou, cu Piy Margall in frunte, e eschisivu compusur din Intrasigents. Elu are numai dóue nume cunoscute : Piy Margall si ministrulu coloniiloru Sorní. Ministrulu de resbelu Estebanez e unu simplu capitanu de infanteria, ministrulu de esterne, Muro, unu advocatu teneru din Valladolidu, ministrulu de justitia Gonzalez unu publicistu abia cunoscutu afara de Madridu. Regimulu celu nou a strigatu sub stégu rezerv'a, care face unu effectiva aprópe de 100,000 mit soldati. Domnulu Figueras, ultimulu ministru presiedinte merge in Franci'a. Domnulu Castelarú remáne ablegatu in adunarea cortesiloru si e conducetoriulu naturale a partidei conservativo-republicane. —

Normativu.

Cu privire la depunerea rigoroselor de doctori in stiintele filosofice, filologice si istoria, precum si matematica si stiintele naturale la universitatile din Budapesta sau Clusiu, M. S. a aprobatu urmatoarele normative:

§. 1. La facultatea filosofica dela universitatea reg. din Budapesta, precum si la facultatile de filosofie, filologie, istoria, matematica si istoria-naturale dela universitatea din Clusiu se tienu rigorose de doctori si se dau diplome de doctoratu.

§. 2. Cei ce dorescu a depune rigorosulu au se presinte petitiunile lor decanului facultății respective.

La aceste petitiuni sunt de a se adage: a) Cursulu studiilor, ce petentele a absolvitu pana acum; b) Testimoniulu despre ascultarea studiilor dela vre-o universitate sau institutu superioru; c) Producerea documentelor, ce servescu spre motivarea petitiunii sele.

In petitiune sunt de a se delinia espressu obiectele principale si secundarie ale rigorosului.

§. 3. La depunerea rigorosului de doctoru se concedu numai astfelu de petenti, cari in trei ani de zile au cercetatu ca ascultatori ordinari vre-o universitate din intru sau din esterne. La depunerea rigoroselor din matematica, stiinta naturale, si chemia testimoniile, capetate despre cercetarea vre-unei academii de arte, au asemenea valoare cu cele dela universitatile de stiintie.

§. 4. Chiaru si fara astfelu de testimoniu se potu prezenta la depunerea rigoroselor de doctoru deca respectivii documenteaza calificatiunea lor nu numai in studiile gimnaziale, necesarie, spre ascultarea sciint. univ. ci si ca in tempulu, ce se cere spre depunerea rigoroselor respective, s'a ocupatu astfelu de stiintele respective, in catu se pote presupune, ca in aceste studii au castigatu destule cunoscintie. Inse in astfelu de cazuri, dupa ce corpulu profesoralu s'a consultatu despre concederea sau ba a petentului la depunerea rigorosului, ministeriulu de culte otaresece.

§. 5. Resultatulu desbaterii asupra recursului sau eventualmente, dilele defipte spre depunerea rigorosului, decanulu respectivei facultăți lu-va aduce la cunoscintia petentului.

§. 6. Rigorosulu de doctoru constă din a) esamenulu scripturistulu si b) din celu verbale. Rigorosulu are totu-deun'a unu obiectu principale si doue obiecte secundarie. Rigorosantele le pote alege dupa voi'a sea

§. 7. Pentru ocupatiunea scripturistica rigorosantele are sa alega obiectulu din sfera sciintiei, care a desemnatu o de obiectulu principale alu rigorosului seu.

Scopulu acestei ocupatiuni este: ca autoriulu se documenteze nu numai cunoscintele sele sciintifice, ci si ca este in stare a cultivá indepedente sciintia sea speciala. Rigorosantele este obligatu a lasa sa se tiparesca operatulu seu si a dá 50 esemplarie decanului.

§. 8. Decanulu determinandu terminulu recerutu, va dá operatulu duoru profesori spre critisare, si anume profesoriloru ordinari in acele sciintie.

§. 9. Profesorii censoratori presenta in scrisu opiniunea lor asupra operatului, si enuncia deca petentele pote fi lasatu la depunerea verbale a rigorosului.

Deca opiniunea ambiloru censoratori nu diferesece, atunci decanulu comunica acest'a ca concludu petentului; deca opiniunile diferescu atunci intrebarea, deca petentele sa se lasa la depunerea rigorosului sau ba, se va decide prin corpulu profesoralu dela facultatea respectiva.

§. 10. Esamenulu verbale este de a se depune din trei studii, amintite in §. 1. si cari rigorosantele le pote alege dupa voi'a sea, si dintre cari unulu formedia obiectulu principale, cele-lalte doue, obiectele secundarie ale esamenului.

§. 11. Presedintele comisiunii censoratorice este decanulu seu, in absentia acestuia, prodecanulu facultății respective. Deca obiectele, ci rigorosantele le-a alesu, se tienu de doue facultati, atunci presidiulu lu porta decanulu, de care se tiene obiectulu principale.

§. 12. Comisiunea esaminatoria constă din presedinte, si din inca doi sau, celu multu, patru esaminatori, cari suntu profesori ordinari in studiile de esamnatu. Deca pentru care-va obiectu suntu mai multi profesori ordinari, atunci acestia la rigorosulu de doctoru functioneaza schimbandu-se.

Presedintele deschide, conduce si cu invoirea comisiunii, inchieia esaminarea; este indreptatitu, inse nu deobligatu, a pune intrebări rigorosantelui.

§. 13. Rigorosele totu-deun'a suntu publice.

§. 14. Rigorosantele pote alege, deca voiesce se depuna esamenulu verbalu de odata din tote obiectele, sau intreruptu in doue renduri; asemenea sta in voi'a lui a depune rigorosulu mai intaiu din obiectele principale sau secundarie. Deca rigorosantele in acest'a privintia nu s'a dechiaratu, atunci esaminarea verbale se face de odata din tote obiectele.

Rigorosantii, cari in doue renduri depunu esamenulu, suntu constrinsi a depune si alu doile rigorosu la acea universitate, unde au depusu si celu intaiu.

§. 15. Esamenulu verbale, puna-se odata sau in doue renduri, totu-deun'a tiene doue ore; o ora pentru obiectulu principale, ceea-lalta pentru obiectele secundarie.

§. 16. Membrii comisiunii, cari au luat parte la esaminari, statorescu prin majoritate de voturi resultatulu esaminării; calculii suntu: „sum'a cum laude“, „cum laude“ si „rite“ cari se punu si in diplom'a de doctoru.

Deca voturile suntu impartite, presedintele decide prin votulu seu.

§. 17. Deca rigorosantele cade, atunci numai dupa trei luni se concedu iera la repetirea esamenului, si deca si asta-data a cadutu unu anu de zile se concedu la repetirea esamenului.

Celu ce si asta-data cade, nu se mai concedu la depunerea rigorosului, si nici vre-o diploma de doctoru in aceste sciintie, castigata la vre-o universitate esterne, nu se pote nostrifica.

§. 18. Celu ce a depusu cu succesu rigorosulu capeta diplom'a de doctoru cu titulu de „Doctor Philosophiae.“

In acesta diploma suntu de a se numi deosebitu tote obiectele principale si secundarie, din care s'a facutu esaminarea; si conformu §. 16 este de a se induce resultatulu rigorosului.

§. 19. Deca obiectele rigorosului se tienu de doue facultati, atunci aceea facultate da diplom'a de doctoru, de care se tiene obiectulu principale, si a carei decanu a si presidiatu la depunerea rigoroselor.

§. 20. Tacsele rigoroselor, cari suntu de a se solvi totu-deun'a inainte, suntu urmatoarele: pentru censurarea operatului scripturistulu 20 fl. cari se impartu in egala mesura intre censoratori; pentru esamenulu verbalu, deca se depune deodata 30 fl. deca se depune de doue ori, atunci totu-deun'a cate 20 fl.

Aceste tacse se solvescu si la repetirea rigoroselor. Tacsele incurse dela esamenele verbale inse se impartu in egala mesura intre presedintele si profesori, cari au luat parte faptea la esaminare.

§. 21. La promotiune, la primirea diplomei jubilarie etc. remane obiectulu de pana acum'a pana la alte dispozitii ulterioare.

§. 22. Acestu normativu are valoare numai decatu dupa publicarea lui.

FOISIORA.

Lupt'a pentru dreptu.

(Dupa Rud. de Jhering.)

(Urmare din nr. tr.)

Venim acum la a doua parte a themei, carea tractedia lupt'a pentru dreptulu concretu. Acesta lupta provine din vatamarea, usurparea, nerecunoscerea dreptului din partea altuia. De ore-ce nici unu dreptu, nici alu individiloru, nici alu popoareloru, nu e scutitu contra acestuiu periculu, resulta, ca acesta lupta se pote repeti in tote sferelu dreptului: in dreptulu privatu, publicu si internationalu. Revolutiunea, batalia, ordaliile, duelulu, dreptulu pumnului, procesulu pre langa tota diversitatea obiectului de certa nu suntu altu ce-va decatu scene din dram'a cea mare: din lupt'a pentru dreptu. Trebuie dintre tote aceste sa indreptamu atentiunea asupra luptei legale pentru dreptulu privatu, pentru ca acest'a e mai tare espusu periculu de a fi ignoratu nu numai din partea laiciloru, ci si din partea iuristiloru. In cele-lalte cazuri starea adeverata a lucrului e mai clara, si aci nimenea nu se intraba: pentru ce luptamu, caici seie fia-care, ca aici e lupt'a pentru bunuri, care recompensedia si sacrificiulu celu mai mare. Grandorea scenei, in carea se desvolta cea mai inalta potero omenesca, sacrificiile, ce se aduc, rapescu pre toti cu sine la inaltimea unei dejudecări ideale. — Cu totulu altmintrea e lupt'a pentru dreptulu privatu. Neinsemnata relativa a intereselor, pre langa carea se intorce aici lupt'a, intrebarea de regula despre alu meu si alu teu, pros'a nedelaturavera, carea e legata de acesta intrebare, transpune acesta lupta eschisivu pre terenulu calcularei si a contemplatiunii vietiei. Formele, in care se misca, mecanismulu lor, eschiderea intrevinerei puterice din partea

personei suntu putienu acomodate de a slabi impresiunea nefavorabile. Au fostu unu tempu si pentru acest'a, candu spad'a decidea despre alu meu si alu teu, candu cavalerulu evului mediu tramitea celu-laltu epistola provocatoria la duelu. Pote prevedea ori-cine, ca caus'a acestoru lupte nu era pretiulu obiectului de certa, nici incungurarea unei perderi pecuniarie, caus'a adeverata a fostu persona insusi, carea si apera dreptulu si onorea vatamata in aceste duele.

Dara nu e de lipsa, a ne perde in situatiunile tempului trecut, pentru a chiarifica aceea, ce in dilele nostre numai in forma se deosebesce, dupa natura lucrului inse e togm'a oia atunci.

O privire asupra fenomeniloru vietiei nostre si o observare psihologica ne va face asemenea servitie.

Cu vatamarea dreptului se nasce pentru totu indreptatitulu intrebarea: pote acest'a sa-si sustiena dreptulu, pote resista contrariului, adeca pote lupta sau voiesce a-lu ceda?

La acest'a se pote otari elu insusi; inse ori cum va fi otarirea, sau renuncia, sau e gata a-lu apera, in ambele cazuri se cere unu sacrificiu. In casulu primu renuncia la dreptu pentru pace, in alu doilea la pace pentru dreptu. — Intrebarea acest'a devine mai acuta: care sacrificiu din aceste e mai suferibilu dupa referintiele individuali a persoanei si a causei? Bogatulu lucuros si jertfesece pretensiunea pentru a ave pace, seraculu, pentru care acesta pretensiune proportionalmente e deja insemnata, jertfesece pacea si asiá dara intrebarea pentru lupt'a pentru dreptu aru degenera in unu esemplu de computu, in carea s'aru cumpeni de o parte si de alta castigulu si perderea, dupa care ne otarim, ca ce se alegemu din aceste.

In realitate inse acest'a nu se intempla de locu. Esperintia de tote dilele ne arata procese, in care pretiulu obiectului de certa nu sta in nici o proportiune cu enormele epese, cu ostentia

cu sfad'a, carea provine din purtarea procesului pentru unu lucru asiá de neconsiderabilu. Candu cine-va scapa unu taleru in apa, acel'a nu va dá doi pentru ca sa afle pre celu perdutu — aici intrebarea, ca catu sa dea, aru fi o socota simpla. Dara pentru ce nu face elu acesta socota la procesulu seu? Sa nu ne precipitamu a dice, ca elu compeza pre reusirea procesului si astepta, ca sepele cauzate sa le acopere contrariulu seu. E sciutu, cum unele partide nu se retragu dela purtarea procesului nici atunci, candu vedu inainte, ca invingerea ii va costa multu, cum nu se invoiescu la o pace oferita, ci voiescu a purta procesulu cu ori-ce pretiu. De unde atata cerbicia? Respunsulu practicabilu e: o necompetata patima de a purta procesu (procesomania). Si cum s'aru si pote esplica o procedere din punctulu de vedere a unei calculari ratiionale a intereselor chiaru nebnateca altmintrea, decatu prin o astfelu de patima pentru lupta. Placerea, ce jace in acesta certa, neresistibila nesintia, de a casuna contrariului dorere, e vehicululu, ce ne pune in acesta lupta, chiaru cu pericululu siguru de a perde in urma mai multu.

Sa luamu in loculu acestoru doi individi doue natii. Un'a din aceste a rapitu cu nedreptulu dela ceea-lalta unu milu patratu de pamentu neroditoriu. E necesitate, ca natiunea violata in dreptulu seu se incepa resbelu? Sa consideramu acesta intrebare din acela punctu de vedere, din care o considera si teori'a proceso-maniei la unu economu, caruia vecinulu i-a luat vre-o cate-va brasde sau i-a aruncatu pietri pre loculu lui. Ce e unu milu patratu de locu neroditoriu fatia cu unu resbelu, care consuma vietia si averea la mii de individi? Ce nebunia aru fi, ca pentru unu obiectu atatu de neinsemnatu sa se incepa o lupta! Asiá aru suna sentintia, candu amu mesura pre plugariu si pre natiune cu asemenea mesura. Cu tote aceste nimeca nu va dá poporulu asemenea svatu, ca si plugariului. Toti conosecu, ca poporulu, care aru tacé

București, 2/14 Iunie 1873.

Din'a de Marti 29 Maiu 1873, di de doliu național, veni in fine că sa primisea in căti-va coti de pamentu pre acel'a ce, nesatiosu pâna la lacomia in dragostea iubitei năstre mame comune, nu-lu mai incapea tōta întinderea teritoriului dela Vircio-rova pâna la Mihaileni, — teritoriu pre care l'a contopitu elu intr'uno singuru corpu nedisolubile.

Ne credemu datori cătra consciința năstra și cătra umbr'a scumpa a acelui'a ce v'a remanea o gloria nationala romăna in neantulu seculorū, sa relatămu aci, — cătu spatiulu și informatiunile ce amu pututu culege ne voru permite, — detaiori din momentulu sosirei la Iticani a scumpeloru lui remasitie și pâna la depunerea lorū in acelu petecutiū de pamentu rezervatu pentru totu muritoriulu, dela autocratulu celu mai redutabile pâna la proletariulu ce n'are in viētia unde sa radme corpu sdrobitu de obosela.

Remasțiile scumpe ale reposităului intru ferice Alessandro Iōanu celu mare, au sositu la Iticani, precum amu aretatu in numerile precedente, Dumineca la 27 Maiu, pre la 7 si jumetate ore diminiēt'a.

Rude, amici; civili, militari, preoti, comercianti, fēra mai cu sēma tierani, — căti dintre acesti din urma puteau bravă obstaculiū spre a ajunge pâna la Iticani, — erau aci, in glōte cu lacrimile pre obrazu și cu doliulu in anima.

Dupa oficiulu preotiescu de intempinare, venerabilulu Dimitrie Gusti tienū miculu discursu urmatu atātu de bine simțitu și de caracteristicu cu situatiunea:

„Din pelerinagiulu vietiei, precioșeloru remasitie, cata ca a-ti sositu la pragulu iubitei vōstre patrii! Ea astadi cu veneratiune și amōre, dara inegata intr'o profunda durere, ve deschide portile sele și usi'a unui mormentu.

„Nu glasulu meu celu slabu, organu alu comitetului national si alu delegatiuniloru pentru ceremoni'a funebra, dara glasulu puternicu alu Romaniei, dice: „Mormentu si tronulu, suntu totu la acea inaltime pentru unu Domnitoriu mare si parinte alu poporului seu.“ Ferice dara de acel'a ce scie a siede intre amendōue din ele cu iubire si memoria neperitōria!

„O! remasitie mortali! prin midiloculu doliulu generale ce ve intempera, treceti, treceti inainte la eternitate; glori'a vōstra dejă a umplutu o pagina de auru in istori'a natiunei romăne.“

Pre data apoi s'a pusu o garda de onōre in

la o atare vatamare de dreptu, si-aru sigilă insusi sentinți'a de mōrte; pentru ca unui poporu s'aru potē luă pre rendu totu teritoriulu seu, cāndu aru stă cu mânăle in sinu. Cāndu dara unu poporu trebuie sa se apere pentru unu milu patratu, pentru ce sa nu faca acēt'a si plogariulu pentru o brada miça? Sēu dōra sa ne scapāmu de elu cu proverbialu: „quod licet Iovi, non licet bovi?“

Lucrulu sta cu totulu altfelu. Precum unu poporu nu se lupta pentru unu singuru milu patratu luat cu nedreptulu din teritoriulu seu, ci mai multu pentru onōrea si independenți'a sea, togm'a asiā si in tōte acele procese, in care se afla disproporțiunea între pretiulu obiectului și între enormele spese prevediute, nu e acēta disproporțiune caus'a luptei, ci e unu scopu idealu: sustinerea persōnei insusi și a simțiului de dreptu si fatia cu aceste tōte incomoditātile si sacrificiile ce le pretinde decurgerea procesului, traga fōrte putienu in compena. Nu e interesulu, care intetiesce pre celu atacatu a incepe procesulu, ci dorerea morale causata prin nedreptatea, ce a suferitu. Nu atātu recastigarea obiectului, care pōte pentru a constată adeveratulu motivu alu procesului s'a destinatu pentru unu institutu alu seraciloru, dara mai multu recunōscerea dreptului e motorulu principalu; in scurtu între barea simpla de interesu devine o între barea de caracteru.

Dara noi vedemu din esperintia, ca unii alegu togm'a contrariulu in asemenē situatiune, si prefera pacea unei lupte neconsiderabile, inse acēt'a nu trebuie so o ascriemu gustului individualu seu temperamentului si sa dicemu, ca unulu e inclinatū mai tare spre cēta, cēla-laltu spre pace. Din contra noi afirmāmu: Resistinți'a contr'a nedreptului e detorintia, detorintia a indreptatitului cătra sine insusi — pentruca o demānda conservarea morale de sine — e detorintia cătra societate, pentru ca a-

regonulu ce conducea remasțiile mortali, si de aci porni spre Ruginōs'a.

Dela Iticani pâna la Ruginōs'a, aceleasi onoruri, omagii, semne de simpatii din anima! Lume in glōte din tōte stările societăției, preoti in vestiminte sacerdotali, musici! Nu erā locu de oprēla a trenului pre unde sa nu fia aceleasi manifestatiuni doliōse!

In sēr'a de 28 si in diminiēt'a de 29, trenurile soseau pre totu momentulu incarcate cu glōte că sa asiste la funerarie. Palatulu, biseric'a si gar'a dela Ruginōs'a, decorate in negru din tōte părțile!

„Imaginedie—si cine-va — ne spune cu acēta ocaziune intr'o telegrama, doliosulu bardu alu acteloru lui maretie, veteranulu publicistu Cesaru Bolliacu; — imaginedie—si cine-va venirea si intrarea lui Voda—Cuz'a in București si la Metropoli! Drumulu totu intiesatu, respentiele impenate cu omu! Transforme apoi prin imaginatiune acea veselia, in doliu si intristare generala, si va avea idea de ce a fostu la Ruginōs'a.

„Generalulu de divisiune Florescu si generalulu de brigada Cernatu, cum si optu coloneli, ducendu pernele cu decoratiuni; siepte sute omoni, de tōta arm'a, reprezentāndu armat'a; metropolitulu plangendu; generalii plangendu; soldatii prezentandu armele, cu lacrimile pre obrazu, iēra, preste totu, planandu durerea Dōmnei.

„Asiā spectaculu, cu nepuțintia a-lu descrie! „Plangeau pietrile, si chiaru verdēti'a erā in doliu!“

La o ora dapa amēdi, remasțiile au fostu scōse din biserică, unde au fostu espuse de Dumineca pâna Marti, si la orele 1¹/₂, au pornitu, conduse de optu tierani asistati de siēse capitani.

Dupa sieriulu cu scumpele lai remasitie, venea famili'a domnēscă, autoritātile civili si militare si delegatii districtuali.

Inaintea carului funebru mergea Eminent'a Sea parintele Metropolitu alu Moldovei si Sucevei, in vestimente pontificali, insocitu de inaltulu cleru si de oficiieri superiori cari duceau peraele cu decoratiuni.

La pōrt'a cea mare a palatului, music'a militaria esecutā arii funebre, iēra de-a drēpt'a si de-a stāng'a stā instruita ostirea care in fine a insocitu cortegiulu pâna la mormentu.

In ordinea acēt'a, carulu funebru, — insocitu de celu mai putienu cinci mil de persōne sosite din tōte unghiurile tieriei, trecendu prin tōta comun'a

cēt'a resistinția spre a avē succesu bunu, trebuie se fia generale. —

Lupt'a pentru dreptu e o detorintia acelu indreptatitu cătra sine insusi.

A-si nsstienē esistinți'a propria e legea cea mai inalta pentru tōte fiintiele vetiuitōrie. Instinctulu conservativu se manifestēza in tōta creatur'a, inse omulu nu are a-si conservā numai viēti'a fisica, ci si esistinți'a morale, condițiunea acēstei'a inse e dreptulu. In dreptu si are omulu si-si apera totu-odata condițiunea esistinției morale — fără dreptu cade pre o trēpta cu animalele. A-si sustienē dreptulu e o detorintia, pentru ca prin acēt'a se sustiene si moralitatea, a renuciā la dreptu e o sinucidero. Dreptulu inse e numai sum'a instituteloru sele singuratece, totu institutulu contine o condițiune de esistinția morale. Proprietat'a e togm'a asiā că si casatori'a, pactulu togm'a asiā că si onōrea — a renuciā la unulu din aceste e dapa dreptu togm'a asiā de imposibilu, că a renuciā la dreptulu intregu. La tōta templarea e posibila atacarea unei'a din aceste condițiuni din partea altui'a si acestu atacu trebuie respinsu din partea subjectului, pentru ca nu e destulu numai atātu, ca dreptulu abstractu ii ofere acēta condițiune de vietia, ci se mai cere inca, că subjectulu se-si-o sustiena contr'a arbitriului.

Dara nu tōta nedreptatea e volnicio (arbitriu) adeca revōlta contr'a ideei de dreptu. Possessorulu obiectului meu, care lu tiene de proprietatea sea nu negēza in parsōn'a mea ide'a proprietăției, din contra o ia de motivu pentru sine. Cērt'a se întorce numai prelānga aceea, ca care e proprietariulu obiectului dintre noi ambii. Furulu si telhariulu nu sta de locu pre terenulu dreptului de proprietate, ei negēza in proprietatea mea totu odata si ide'a acēstei'a si prin acēt'a o condițiune esentiale a persōnei

Ruginōs'a, a fostu condusu in curtea bisertiei, unde se află radicatu unu cortu, si sub cortu unu catafalcu pre care s'a asiediatu sieriulu.

Sub cortu, laara locu preotii cu delegatii tuturor judetielorū, toti in tienut'a cea mare de doliu, mai purtandu inca fia-care, lānga batoniera, si cāte o cocarda tricolora insocita de o medalia comemorativa.

La 2 ore si jumetate, inainte de cāntarea vecinicei pomeniri, au inceputu discursurile. Cinci discursuri s'au celitu unulu dapa altulu: celu întâiu de P. S. S. Archiereulu Suhopanu, alu doilea de dlu Petru Gradistēnu, alu treilea de dlu Vizanti, alu patrulea de dlu Ionescu, si tocmā alu cincilea, si celu din urma, de dlu Cogalnicēnu.

Dlu Boliacu, vorbindu-ne de telegram'a ce ne-a adresatu, despre discursuri, dice:

„Cinci discursuri, între cari celu mai imposantu si mai caracteristicu, alu dlu Cogalnicēnu; celu mai patheticu alu dlu Gradistēnu.“

Pâna acum nu ne-amu potutu procurā decātu discursurile dloru Gradistēnu si Vizanti pre cari le si publicāmu chiaru in acestu numeru, ceea ce vomu face cu tōte cele-lalte discursuri pre data ce le vomu posede.

Regretāmu din sufletu ca nu poturamu reproduce, chiaru in numerulu acest'a tōte discursurile, mai cu sēma pre alu dlu Cogalnicēnu, celu mai autorisatu decātu toti romānii, că mare pontefice alu acteloru maretie ale fostului Domnu, că unicu barbatu alu cărui nume sta si va stā eternu lipitu de numele lui Cuz'a-Voda, de ori-ce actu mare si nationale alu gloriosului Domnu romănu.

Nu ne putem inse opri de a nu semnală cāte-va cuvinte, cari credemu noi ca contienū caracteristiculu despre care ne telegrafā d. Boliacu:

„Nu tōte suntu desiertaciune, — strigā dlu Cogalnicēnu, — dapa cum ne invētia scriptar'a! Faptele cele mari remānu neperitōrie.

„Nu gresialele principelui Cuz'a au fostu caus'a caderei lui, ci faptele sele l'au restornatu!“

Dă! faptele sele au restornatu pre Cuz'a! Consolidarea natiunităției romăne, formarea statului romănu, demnitatea lui fatia cu strainii, viitorulu gloriosu ce proiectā tieriei, tōte operele (faptele) lui de adevratu romănu, au îndărjitu pre straini, pre reu-voitorii natiunei romăne. . .

De aci nōptea nefasta din 11 Februariu!

Nu putem trece sub tacere cele ce se spunu de discursulu dlu N. Ionescu, despre care ori-cine se întorce dela Ruginōs'a ne vorbesce cu desdemnu.

Acum că si alte dāti, marturisimu ca nu in-

mele. Sa ne intipnimu, ca fapt'a furului si a telhariului aru fi generale, o macsima a dreptului, atunci proprietatea s'aru negā in praca si in principiu, de aceea fapt'a lorū e unu atacu nu numai contra obiectului meu, ci si contra persōnei mele, si deca e o detorintia a-si sustienē personalitatea, atunci acēt'a are valōre si pentru casulu acest'a si numai conflictulu acēstei detorintie cu alt'a mai mare, sp. e. de a-mi conservā viēti'a, cum se templa acēt'a atunci, cāndu telhariulu mi pune alternativ'a între viētia si bani, justifica o modificatiune. Abstragendu dela acestu casu e detorintia mea, a combate acēta nerecunōscere a dreptului cu tōte medilōcele, ce-mi stau la dispositiune. Suferindu acēta nerepectare stātēzu unu momentu singuratecu de nedreptate in viēti'a mea si la acēt'a nimenea nu trebuie a se demite insusi. Cu totulu in alta positiune stau fatia cu possessorulu obiectului meu atunci, cāndu acēt'a o tiene ex bona fide. Intrebarea, ca ce amu de a face, nu e intrebare a simțiului meu de dreptu, a caracterului, a personalității, ci o intrebare pura de interese, pentru ca aici e pentru mine numai pretiulu obiectului trasu la indoiēla si lucrulu e deplinu justificatu, cāndu eu considerāndu castigulu, spesele si posibilitatea, ca lucrulu pōte avē unu rezultatu duple, potu se incepu sēu se lasu procesulu sēu se facu o complanare. Complanarea e punctulu de coincidentia a unei atari computatiuni verosimile facute din ambele părți, si fatia cu premisele presupuse e celu mai dreptu medilocu de a pune capetu certei. Impregiurarea, ca acēta complanare se pōte medilōci adese ori cu greu si ca unele partide respingū ori-ce încercare dela încēputu, se esplica nu numai prin aceea, ca computatiunile verosimile a ambeloru părți divergēza pre tare decātu sa se pōta vre-odata intalni, ci si prin aceea, ca o parte presupune la ceea-lalta unu nedreptu, o tendinția malitiōsa

(Va urmā.)

tielegemă pe d-lu N. Ionescu; d-lui, totu-déun'a, atât pentru toți românii cât și pentru d-sea, pôte a fostu, este și va fi o enigma nedeslegată.

La 5 ore, sfersindu d-lu Cogalnicu discursula în marea emoțiune a asistentilor inteligenti, s'a cântatu despartirea eterna, durerós'a vecinica pomenire, după care corpulu a fostu depus într'o grópa provisorie, afara din biserică, pâna se va terminá cavoul proiectatu în biserică, unde se va asiedia unu magnificu monumentu, care a și sositu din strainatate.

Dupa acést'a, Mari'a-Sea dómn'a s'a retrasu, și publiculu s'a imprasciatu pornindu-se cu trenuri continue pâna după miezul nopții. A.

„Tromp. Carp.“

Varietăți.

*** (Carbuni de ajunsu pentru mai multe mii de ani.) Scrutatori însemnati spunu, ca straturile de carbuni în Chin'a cuprindu unu spatiu colosalu de 400,000 miliori patrăte. În Angli'a carbonii de pētra cuprindu unu spatiu numai de 12,000 miliori patrăte și totusi a fostu de ajunsu spre a radica acést'a țiera la unu gradu de industria, la care alte țieri încă nu s'au potutu aventá. În provinci'a Hunanu se afla unu stratu de carbuni, care are o estensiune preste 21,700 miliori patrăte; înse carbonii din acést'a provincia suntu de două feliori: bituminosi și scipiciosi. Straturile de carbuni din provinci'a Siansi cuprindu unu spatiu de 30,000 miliori patrăte. — Colosal'a mas'a de carbuni din Chin'a este în stare să provēda lumea intrēga în cursu de mai multe mii de ani. Straturile de carbuni din Chin'a au o grosime ce variēdia între 12—30 urme, țiera cele din provinci'a Siansi au o grosime pâna la 500 urme.

*** (Cirasiele.) Ciresi'a e originara din Asi'a-Minora și a fostu adusa în Europ'a cu 68 de ani înainte de Iisus-Crist. Comerțulu se pôte calculá la mai multe milione pre anu. În momentele cându abunda, comerțulu în câte patru stagionile le vendu cu 20 și 15 bani jumatarea de chilogramu. Venditorii, cu tóta modicitatea pretiului, cu care le vendu, câstiga 15 și 20 lei pre di, de-si ce e dreptu acést'a nu țiene decátu câtu-va tempu.

Bordeaux, Béziers, Avignon suntu orasiele din Franci'a ce facu celu mai mare comerțu cu ciresiele: cele mai bune vinu din orasielulu Lucu, cele din Montmorency suntu asemenea cautate, daru acést'a localitate nu produce decátu unu numeru putienu însemnatu în comparațiune cu renumele seu. Ciresiele din Choisy-le Roi séu ciresiele englese se espedēza în cantități mari la Londr'a și la St. Petersburg. Cátu despre visine și corcodusie suntu putienu dulci și mai putienu digestive decátu ciresiele. Între altele ciresi'a intra în confectionarea unui mare numeru de produse alimentu are; dulcetieri, înghetiate, conserve, rachiuri etc. Licórea de ciresia a cărei vendiare e atâtu de considerabilă, se fabrica în mari cantități în Franche-Comte și în Alsaci'a.

Lemnulu de ciresiu e fôrte multu întrebuintatu de strugari: inegritu, imitēza lemnulu de acaj.

Medicin'a îi întrebuintēza scórti'a că se facu unu siropu ordinatu în contr'a frigureloru. Cu cōdele de ciresie se face ceaiu.

*** Cris'a de bani în Romani'a cetimă în „Gardistulu civicu“. Acést'a crisa se deosebesce cu totulu de crisa Austriei, unde multimea cea nenumērata a bancnotelor (a hârtiiloru) întrece de sute de ori numerariulu realu. Acolo cris'a au venit, din cause necunoscute, adeca din abuzulu acést'a, căci ori câtu se va laudá bancnot'a ea totusi nu este nici aur și nici argintu ci este hârtie. Acolo adeca în Vien'a, numerulu falimentelor e de 200 numerulu peritoriloru de fōme de 85,000 și perderile celoru cu bancnote în mâna, la 600 milione.

Dara ore cris'a nōstra unde 'si are originea sea, și la câte milione s'aru putea evacua pagubile țierei? — Consultându-ne cu negocianti mari, pentru ce au lipsitu numerariulu s'au banii de pretutindene, ei ne au resumatu în aceste 4 cause acést'a simțitōre lipsa; 1) Drumulu de feru pentru care platimă biru 24 milione franci pre anu, fără sa avem nici unu venit și nici unu folosu de la elu; 2) monopolurile tutunului, timbrului, și cele-lalte, care tōte sugu teribilu totu banii și nu ne dau înapoi nimic'a; 3) scaderea expōrtului nationalu, și marirea importului marfuriloru straine, precum petici,

târfalōge, lemne boite, și alte asemenea care tōte țierasi sugu banii țierei, și ne lasa cu nimica, pre cându sistemulu nostru nationalu vamalu, nu protege nimica în țiera, ci o lasa că pre o vie degradita în care pascu vitele streine; 4) loxulu în fine care amagindu ochii, prada busunarele, care banii din țiera, lasându pre români cu ochii sleiti, cu o mandria ridicnla, și seracii purtandu în locu de hainele loru cele prōste și de postava amestecat cu bumbacu, ciobōte, botine prōste, și altele pre care le platimă scumpu și le purtămă putiu, celu multu pâna la o luna.

*** Societatea Daci'e, de la Ianuarie pâna la Maiu, anul curențu, aflăm ca la incendiu s'a datu 6081 politie, care reprezenta unu capitalu asigurat de lei noi 61,281'602. Premiele efective ale acestui capitalu, suntu de 247,969.

Pentru gradina, totu în aceste 5 luni, s'au subscrisu 361 politie, ale căroru capitalu asigurat este de lei 13,723,306; țiera premiile platite suntu de 230, 590 fr. Aceste asigurări mergu încă marindu-se tōta var'a.

Pentru transportulu pre Dunare, abia începutu, s'a asigurat asemenea unu capitalu de preste optu sute mii franci.

Cātu pentru asigurarea de viētia, în realitate abia începutu de două luni, mergu cu unu progresu extraordinariu. Asiá pâna acum s'a subscrisu cifr'a enorma de 463 oferte. Capitalulu semnatu la asociatiune (supravetiuire) este, pâna la finele lui Maiu, de lei noi 1,456,700. țiera capitalulu asigurat pentru casulu de mōrte și contr'a asigurarea asociatiuniloru este de lei 1,267,500.

*** (Cuptoriu pentru arderea cadavrelor.) Profesorulu italianu din Padua, Dr. Ludovico Brunetti, cunoscutu prin preparatele sele anatomice, se afla de presinte în Vien'a spre a espune unu cuptoriu pentru arderea cadavrelor, inventatu de densulu. Brunetti dice, ca pentru arderea cadavrelor unui omu crescutu se receru doi centenari de lemne; înim'a, plumânile și ficatii ardu mai greu, ósele se prefacu în varu, daru nici cându în cenusia. Déca vré cine-va se pulverizeze și ósele atunci trebuie sa le pisēdie. — Pre lângă acestu cuptoriu profesorulu Brunetti va espune și urne pentru conservarea cenusiei; aceste suntu lucrate cu multu gustu. Intregulu procesu de ardere nu durēdia mai multu de două ore, țiera spesele pentru unu cadavru se urca — după pretiulu lemnoloru — pâna la 4 fl.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii gr. orientale din Streiu-Sacelu în protopresbiteratul Hatiegului, se scrie prin acést'a concursu pâna în 25 Iuniu a. c. st. v.

Emolumentele suntu:

Pamentu aratoriu de 20 ferdele semanatura, fenatiu de 2 cara de fenu și unu locu pentru gradina de legumi. Dela 70 fumuri câte o ferdela de cucuruзу nesfermatu (cu tōleulu), și totu asemenea dela 70 fumuri câte o di de lucru — claca, și în fine stol'a îndatinata dela diversele functiuni preotiesci, — cari tōte compute laolalta dau unu venit între 200—300 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá acést'a parochia de clas'a a III, suntu invitati a-si tramite concursele lor instruate în sensulu „Statutulu organicu“, pâna la terminulu mentionatu mai susu — la subscrisulu.

Hatiegu, în 22 Maiu 1873.

Ioanu Ratiu,
protopopu.

În contielegere cu comitetulu parochialu.

(3—3)

Nr. 1274/1873.

Concursu.

În comun'a scaunala a Sabesului, Pianulu inferioru e de a se acupá postulu de notariu. Lēf'a anuală împreunata cu acestu postu e 280 fl. v. a.; 40 fl. v. a. pașialu pentru locuint'a notariului și pentru cancelaria, doi stângeni de lemne de focu; afara de aceste lacsele sistemisate pentru scrisu.

Comun'a are pre lângă acést'a de cugetu, a radica lēf'a anuală la 360 fl. v. a. la casu, cându notariulu va coresponde deplinu chiemărei.

Concurentii, cari dorescu a ocupá acestu postu trebuie se posiēda tōte trei limbele patriei și sa fia opti pentru servitiulu notariulu. —

Suplicele instruate cu testimoniele de calificatiune și moralitate au de a se predá pâna în 6 Iulie a. c. st. n. 12 ore anto amiedi inspectorului localu și senatorului, d-lui de Huttern.

Sabesiu în 31 Maiu 1873.

Magistralu cetatienescu și scaunalu. —

Hitsch m. p.

Leonhardt m. p.

(2—3)

Concursu.

Pentru ocuparea statiunii de parochiu în vacant'a parochia gr. or. de a 3 clasa din Biscari'a cu Fili'a Siculesci în protopresbiteratul Deve se deschide prin acést'a concursu pâna la 29 Iuniu a. c.

Emolumentele suntu:

În materia, casa parochială cu superu edificata pentru economi'a de câmpu, și gradina lângă ea; portiune canonică de 83 mertie 9 cupe semanatura, mai multu de clas'a 1—ca 4 jugere 1399 sting. □ fenatiu, și stol'a usuata.

În Fili'a dela numeri de case 70 mertie mari de cucuruзу sfarmatu, câte o di de lucru, și stol'a

Standu-i în voia libera candidatulu a renunția la emolumentele susu enumerate, și a primi unu salariu anualu de 400 fl. v. a. și cuartiru în cas'a parochială.

Doritorii de a ocupá acést'a statiune, au a-si asterne subscrisului petitiunile lor — instruate în sensulu prescrișelor din „Statutulu Organicu“ pâna la terminulu nimitu.

Dev'a în 29 Maiu 1873.

În contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Papiu,

Protopopu

(2—3)

Concursu.

Devenindu vacanta parochia din Crisiu, de clas'a a III în protopresbiteratul tractulu Palosiu, se deschide prin acést'a concursu pâna la 1 Iuliu a. c.

Emolumentele suntu:

1. Cas'a parochială de peatra cu cladirile economice necesare.

2. Câte un'a și jumatarea ferdela de cucuruзу sfermitu dela 125 familii și stol'a usuata dela 598 suflete, împreuna cu unu jugu 1407 □; care tōte dau unu venit anualu preste 300 fl. v. a.

Doritorii de a concurge la acést'a parochia, — au a-si înaintá petitiunile lor — instruite în iotiesulu „Statutulu Organicu“ pâna la terminulu susdīsu, dovedindu ca au absolvitu 4 clase gimnasiali.

Palosiu în 29 Maiu 1873.

În contielegere cu comitetulu parochialu.

Teofilu Gheaj'a,

adm. intr. ppescu.

(2—3)

Nr. 61. — 1873.

Edictu.

Ann'a Dionisiu Dosu, din Tilisc'a Scaunulu Sallistei, au încaminatu procesu divortiale asupr'a barbatulu ei Ioanu Filipu Schitea totu din Tilisc'a; de ore-ce înse disulu barbatu absentēza din loculu nascerei sele de mai multi ani, și forulu matrimoniale subscrisu nu-i este cunoscutu loculu aflărei și petrecerei aceluia; numitulu Ioanu Filipu Schitea, se provōca prin acést'a, că în terminu de unu anu și anumitu pâna în 15 Iuniu 1874, sa se infatisieze înaintea acestui foru matrimoniale, pentru ca la din potriua procesu încaminatu se va pertractá și otari și în absentia lui.

Sabiu, în 25 Maiu 1873.

Forulu matrimoniale gr. res. alu protopopiatulu tractulu Sabiialu I.

(2—3)

Edictu.

Tom'a Ritiyoiu, de religiunea gr. orientale din Sebesiulu de Josu, carele a pasesitu cu necredintia de patru ani pre legiuit'a sea socia Rachir'a Tomei Michaiu, și astadi nu se scie unde se afla, se citeza prin acést'a a se infatisia înaintea subscrisului foru matrimonialu, căci la din contra, după trecerea de siēse luni dela datulu de fatia, în puterea ord. cu Nr. cons. 344 a. c. se va dá locu rugărei numitei sele socie, prezentata la 23 Apr. a. c. de a fi despartita.

Sabiu, 24 Aprile 1873.

Scaunulu protopr. gr. or. alu tract. II. alu Sabiialu.

I. Popescu,

protop.

(3—3)